

Hoogedelgestrengte raad,

Naar aanleiding van het verweerschrift van de gemeente willen wij het volgende naar voren brengen:

De gemeente Groningen acht zich genoodzaakt de UVOV te vernieuwen door een nieuw conserverend bestemmingsplan met hetzelfde doel.

Aangegeven wordt dat het doel van de UVOV niet is gehaald omdat er, in de loop der jaren, verschillende regelingen ten aanzien van woonschepen zijn ontstaan. Volgens het verweerschrift van de gemeente zijn er zelfs *onverklaarbare* verschillen ontstaan wat betreft de eisen ten aanzien van bergingen aan verschillende kanten van een kanaalvak.

Dit is echter niet vanzelf gegaan, deze regelingen zijn namelijk vastgesteld door de gemeenteraad van Groningen op voordracht van het college van B&W. Kennelijk is de gemeenteraad van Groningen lichtzinnig omgegaan met haar beleidsvrijheid en heeft men zich niet gehouden geacht aan de uitgangspunten van haar eigen beleid. Terecht stelt de toelichting van het BOV dat dit ongewenst is.

Het doel van het bestemmingsplan staat zeer expliciet beschreven in paragraaf 1.3. Deze doelstelling wordt niet gehaald doordat de oevers van de Oosterhamrikkade buiten het plangebied gehouden worden. Met de vaststelling van het Bestemmingsplan Waterrand Oosterpark zijn de eerste onverklaarbare verschillende regelingen terug. Recent is ook het concept Bestemmingsplan Oosterparkwijk openbaar gemaakt. Met daarin de volgende regeling voor de oever: het tuinooppervlak is een afgeleide van Bestemmingsplan Waterrand en de bergingen conform het BOV. Lang leve de willekeur.

De gemeenteraad heeft een grote mate van beleidsvrijheid, wij zijn van mening dat het voorliggend Bestemmingsplan Openbaar Vaarwater tot stand is gekomen in minachting van de Algemene Beginselen voor Behoorlijk Bestuur. Wie de stukken leest krijgt zelfs de indruk dat men in Groningen zich niet bewust is van het bestaan van deze beginselen.

* Door de onterechte keuze de oever van de Oosterhamrikkade te regelen in een ander bestemmingsplan zijn het zorgvuldigheidsbeginsel, motiveringsbeginsel, gelijkheidsbeginsel, fair-play-beginsel en het verbod op détournement de procedure met voeten getreden, op grond hiervan verzoeken wij u het bestreden vaststellingsbesluit te vernietigen:

- Ten aanzien van de zuidoever van het Oosterhamrikkanaal heeft de besluitvorming heeft telkenmale plaats gevonden aan de hand van incorrecte doelstellingen en interpretaties van de Ontwikkelingsvisie Oosterhamriktracé i.p.v. dat de besluitvorming heeft plaatsgevonden op basis van de feitelijke inhoud van de visie.
- Een visie die in 2004 is vastgesteld als basis voor nader onderzoek en nadere besluitvorming.

De nadere besluitvormingsprocedure, middels een stedenbouwkundig plan heeft nooit plaats gevonden, terwijl dit wel voorzien was bij de vaststelling van de visie en hier genoeg tijd voor was.

In dat geval had de gemeenteraad de plangrenzen vast kunnen stellen, nu is de raad voor het blok gezet met twee bestemmingsplannen en heeft men uiteindelijk gekozen voor een pragmatische compromis oplossing om beide plannen niet nog meer te laten vertragen.

Gezien de amendementen die zijn vast gesteld bij het bestemmingsplan Waterrand is het duidelijk dat in dat geval de oever binnen het BOV geregeld zou zijn, en voor het Oosterhamrikkanaal een gelijke regeling zou gelden als bij vergelijkbare kanaalvakken zoals de Wilhelminakade.

- 5 jaar na de vaststelling van de visie heeft het in het voorliggend bestemmingsplan opeens de status van een stedenbouwkundig plan gekregen, dit is feitelijk onjuist.

- Het feit alleen dat de Ontwikkelingsvisie Oosterhamriktracé visie is vastgesteld is geen inhoudelijk argument om de groene oever van het Oosterhamrikkanaal uit te sluiten in het BOV. Op grond van het fair-play-beginsel (art. 2:4 algemene wet bestuursrecht) had vermeld moeten worden dat het Oosterhamriktracé dan wel in ontwikkeling mag zijn, maar dat de visie geen functieverandering beoogd van de zuidoever. De visie biedt geen zwaarwegende inhoudelijke argumenten voor de uitsluiting in het BOV.

Ook ontbreekt de noodzaak hiervoor aangezien volgens par. 3.4.2 van het BOV ons gebruik van de groene oever weinig afdoet in de gebruikswaarde:

“Een groene oever heeft geen functie als wandelpad en heeft een beperkte toegankelijkheid. In geval van gebruik van een groene oever door woonschipbewoners verandert er weinig in de gebruikswaarde. Wel is het visuele contact met het water van groot belang.” Op grond van het gelijkheidsbeginsel is dit in de Oosterhamriktracé niet anders dan in de rest van de stad.

- De keuze om de oevers van het Oosterhamrikkanaal buiten het BOV te houden is enkel en alleen gemaakt omdat het college van B&W zich niet aan het gelijkheidsbeginsel wenst te houden zonder daar de benodigde inhoudelijke argumenten voor te hebben.

Wie de notulen van de raadsdebatten bij de vaststelling van het Bestemmingsplan Waterrand Oosterparkwijk er op na slaat weet dat het een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is dat de gemeenteraad nooit zou hebben ingestemd met de regeling die nu voor ons geldt indien deze in het BOV zou zijn opgenomen geweest.

Wat betreft de afmetingen van de schuurtjes:

Wij gaan er vanuit dat u het met ons eens zal zijn dat de oevers van de Oosterhamrikkade ten onrechte zijn uitgesloten in het BOV.

Daarnaast is recent gebleken dat de regeling in het BOV bepalend zal zijn bij de nog vast te stellen regelgeving voor het kanaalvak in het westelijk deel van de Oosterhamrikkade.

Op grond hiervan zijn wij wel degelijk belanghebbend en wordt ten onrechte wordt niet inhoudelijk ingegaan op onze argumenten.

In plaats van zich te beperken tot het corrigeren van de genoemde onverklaarbare verschillen ten opzichte van de UVOV, wordt zonder argumentatie in dit

“conserverende” bestemmingsplan overgegaan op nieuwe, algemeen geldende, regelgeving voor de toegestane afmetingen van de bergingen.

Deze beleidswijziging dient geen doel van het bestemmingsplan, het algemeen belang wordt er niet mee gediend, de noodzaak wordt niet gemotiveerd en heeft als gevolg dat er burgers benadeeld worden zonder dat de afmetingen van hun berging een probleem vormen. Dit is onproportioneel en is in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

De gemeente onderschrijft in haar verweerschrift ons punt en geeft tevens aan dat deze regeling niet leidt tot gelijkheid.

Op grond hiervan roepen wij u op het vaststellingsbesluit te vernietigen.

Bedankt voor uw aandacht.